

[Undervisningsministeren]

tog loven i sin tid. Men det blev det ikke, hverken af mig eller – kan jeg da også sige – af ordførerne, selv om vi i virkeligheden havde ganske pæn tid til at forberede og gennemføre dette lovforslag. Men der er jo også nye incitamenter i lovforslaget, som vi først, om jeg så må sige, har kunnet få med nu.

Når jeg særlig henvender mig til fru Eva Møller, så er det selvfølgelig, fordi det lovforslag fra regeringen, jeg fremsatte, i høj grad byggede på et lovudkast, som den tidligere regering havde arbejdet med. Så lad os tage et lille medansvar for, at det var nødvendigt at revidere det. Det afgørende er jo, at vi nu har et lovforslag, der med den velvilje, der er udtrykt i dag, hurtigt kommer til behandling og færdiggørelse i Folketinget, og så får vi samlet et bedre forslag.

Til fru Mariann Fischer Boel vil jeg sige med hensyn til spørgsmålet om at vurdere tilskudene i forhold til de elever, der skal have specialpædagogisk bistand, at der for så vidt ikke er noget nyt i den måde, ministeriet skal arbejde med den sag på, i forhold til tidligere. Så det har jeg tillid til vil kunne lykkes på en god måde. Jeg forstod også på fru Mariann Fischer Boel, at det havde hun for så vidt også tillid til. Så jeg håber på den hurtige udvalgsbehandling, der her er givet tilsagn om.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg skal blot sige til undervisningsministeren, at jeg altid gerne tager både ansvar og medansvar for de beslutninger, jeg har været med til at træffe, men der var jo to grunde til min bemærkning.

Den ene er jo, som ministeren sagde, at det bygger på et andet lovforslag, men at man rent faktisk i den nye regering valgte at lave sit eget lovforslag i stedet for at ændre i det, der forelå i forvejen.

Den anden ting var, at baggrunden for min bemærkning netop var den, at nu havde jeg igennem 10 år ustandselig hørt fra den nuværende regerings side, at det ikke lignede noget, at man ikke kunne lave sit arbejde ordentligt, selv når man havde regeringsmagten og alle embedsmændene. Og så ville jeg såmænd blot påpege, at den siddende regering ikke er spor bedre end den tidligere, og jeg forventer såmænd heller ikke, at de efterfølgende vil blive hverken værre eller bedre – desværre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 8:

Forslag til folketingsbeslutning om de længe-revarende sundhedsuddannelser.

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.

(Fremsat 14/10 93).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Årsagen til, at jeg beder om en indledende kort bemærkning, er, at jeg først nu bliver opmærksom på, at bemærkningerne er uændrede fra sidste gang. Det var ikke meningen.

Det var meningen, at der skulle være en ganske kort bemærkning, der gjorde opmærksom på, at det eneste formål med at genfremsætte forslaget er, at vi planlagde at skrive en beretning. Det kunne ikke nås, og derfor skal forslaget bare til udvalget. Vi ønsker egentlig ikke en dybtgående førstebehandling; den har vi haft et par gange. Jeg synes, det er fair nok, at ordførerne ved det.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg skal kun komme med en enkelt bemærkning til beslutningsforslaget, idet jeg har forstået, at det klart er forslagsstillernes ønske og hensigt med fremsættelsen af forslaget alene at få afgivet en beretning i udvalget om en kendt problemstilling, som har været behandlet i Tinget tidligere, og hvor der efterfølgende har været afholdt møde mellem repræsentanter for